

καταληφθεῖς, ὁ δὲ δῆμιος ἐστάθη παρατηρῶν αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτί.

Τότε αἱ φωναὶ ἐδιπλασιάσθησαν. Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ στοιχηματίσωσιν ἐπὶ τῶν σπαραγμῶν τῆς ἀγωνίας, ἀλλ' ἐστοιχημάτιζον ἐπὶ τῶν συμπτωμάτων τοῦ θανάτου. — «Cinco duros à que no levanta mas la cabeza! — Dos duros à que la levanta! Tres duros à que la levanta dos veces! Va! — Va! (Πέντε σκοῦδα ὅτι δὲν θὰ σηκώσῃ πλέον τὴν κεφαλὴν! Δύο σκοῦδα, ὅτι θὰ τὴν σηκώσῃ! Τρία σκοῦδα ὅτι θὰ τὴν σηκώσῃ δὲς! Πάει! — Πάει!)

Ὁ ἐτοιμοθάνατος ἀλέκτωρ ὕψωσεν ἠσώχως τὴν κεφαλὴν! Ἄλλ' ὁ ἐπιτηρῶν δῆμιος διηύθυνε ταχύς κατ' αὐτοῦ θύελλαν κτυπημάτων. Αἱ κραυγαὶ ἐξεραράγησαν αὐθις. Τὸ θῦμα ἔκαμεν εἰσέτι ἐλαφρὸν κίνησιν, ἥτις νέαν προδικάλεσε χάλαζαν ἐπιθέσεων! Ἐξέβαλεν αἷμα ἐκ τοῦ ῥάμφους, ἐταλαντεύθη ὀλίγον καὶ ἔπεσεν! Ὁ δὲ νικητῆς, ὡς τις ἀνανδρὸς, ἤρξατο ἄδων. Τότε ἦλθεν ὑπρέτης, ὅστις τοὺς ἀπέστρεψεν ἀμφοτέρους.

Ἄπαντες οἱ θεαταὶ ἠγέρθησαν, παταγῶδης δὲ διάλογος συνήθη. Οἱ μὲν νικηταὶ σκώπτοντες, οἱ δὲ ἠττηθέντες βλασφημοῦντες, ἐσχολιάζον ἀμφοτέροι τὰς ἀρετὰς τῶν ἀλεκτρούων καὶ τὰ ἐπεισόδια τῆς πάλης. Οἱ μὲν ἔλεγον. «Buena pelea! buenos gallos!», οἱ δὲ «Gallos malos! No valen nada!» κτλ.

— «Scutarse, caballeros!» (Καθίστατε, κύριοι), ἐφώνησεν ὁ πρόεδρος. Οἱ πάντες ἐκάθισαν, νέα δὲ ἤρξατο μάχη.

Ἐρριψα βλέμμα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἐξῆλθον. Ἴσως διστάσῃ τις νὰ τὸ πιστεύῃ, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι τὸ θέαμα τοῦτο μοὶ ἔκαμε περισσοτέρην φρίκην ἢ ἡ πρώτη ταυρομαχία. Δὲν εἶχον ἰδέαν τηλικαύτης ἀγριότητος. Δὲν ἐπίστευον, πρὶν ἢ ἦελον βεβουληθῆ διὰ τῶν ὀμμάτων μου, ὅτι ζῶν τι, ἀποῦ ἤθελε περιαγάγει ἕτερον εἰς πλήρη ἀδυναμίαν, θὰ ἠδύνατο νὰ βασιανίσῃ, σπαράξῃ καὶ καταξέσχισῃ αὐτὸ διὰ τοιοῦτου τρόπου, κορεννῶν ἐπ' αὐτοῦ τὴν λύσσαν τοῦ μίσους καὶ τὸν πόθον τῆς ἐδικήσεως. Δὲν ἐπίστευον ὅτι ἡ μανία ζῶου ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ παρουσιάσῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης κακίας τῆς μᾶλλον ἀδυσωπότητος. Καὶ σήμερον ἀκόμη, εἰ καὶ πολὺς παρῆλθεν ἔκτοτε χρόνος, ὁσάκις ἐνθυμηθῶ τὸ θέαμα τοῦτο, ἀποστρέφω ἀκουσίως τὸ πρόσωπον, ὅπως ἀποφύγω, οὕτως εἰπεῖν, τὴν θέαν τοῦ ψυχορραγοῦντος ἀλέκτορος, οὐδέποτε δὲ μοὶ συμβαίνει νὰ θέσω τὴν χεῖρα ἐπὶ περιφράγματος χωρὶς νὰ χαμηλώσω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι μέλλω νὰ ἴδω τὸ ἔδαφος κεκαλυμμένον ὑπὸ πτερῶν καὶ αἵματος. Ἐὰν μεταβῆτε εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀκολουθήσατε τὴν συμβουλήν μου: εὐχαριστήθητε μὲ μόνως τὰς ταυρομαχίας.

[Ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ].

Σημειώσεις

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Ἡ διάδοσις ὅσον ἐνεστι προχειροτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων ἀπολυμαντικῶν μέσων ἀποτελεῖ σήμερον ἀπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου σπουδαίαν κοινωνικὴν ἀνάγκην. Αἱ περιστάσεις καθ' ἃς δέον νὰ γίνηται χρῆσις τῶν μέσων τούτων εἰσι ποικίλαι, καθ' ἑκάστην δ' ἡ ἐπιστήμη μελετᾷ εἰδικῶς τὰς πρὸς τὰ ὑγιεινὰ ταῦτα ζητήματα σχετιζομένας λεπτομερείας.

Ἐκ τῶν ἀρίστων ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραγγεμάτων εἰσι καὶ τὰ κατωτέρω, ἐξαγόμενα ἔκ τινος ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως διορισθείσης καὶ συγκροτηθείσης ὑπὸ τῶν διαπρεπῶν ἀνδρῶν Liebreich, Schur καὶ Wichelaus. Ἰδοῦ ἐν συνόψει ταῦτα.

Εἰς τὰ μέρη τὰ περιέχοντα διαχωρήματα ἀνθρώπων ἢ ζῶων, ἢ λείψανα ὀργανικῶν οὐσιῶν, νὰ γίνηται χρῆσις φανικοῦ ὀξέος ἐν διαλύσει ἢ ὑπὸ μορφήν κόνεως, θειϊκοῦ σιδήρου ἢ ἐτέρων ἀλάτων.

Οἱ ἐπίδησοι, ὁμοτὸς καὶ ἐν γένει τὰ ῥάκη, ὧν ἐγένετο χρῆσις δι' ἀσθενεῖς, δέον νὰ καίωνται ἢ νὰ θάπτονται μεθ' ὑπερμαγγανικῆς ποτάσης.

Εἰς τὰ κλεισμένα μέρη, ὅπου εὐρίσκονται συνηθροισμένα πολλὰ πρόσωπα, νὰ χρίωνται οἱ τοῦχοι διὰ φανικοῦ ὀξέος καὶ ἀσβέστου, καὶ νὰ καθαίρωνται διὰ διαχύσεως ἀτμῶν ὀξεικοῦ ὀξέος.

Εἰς τὰς αὐλὰς τῶν νοσοκομείων, τῶν στρατώνων, τῶν ἐκπαιδευτηρίων, εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, εἰς τὰ νεκροταφεῖα, κατάλληλα ἀπολυμαντικά εἶναι τὸ χλωροῦχον τιτάνειον, ἢ ἄσβεστος καὶ ζωηρὰ φυτεία.

Τὸ πόσιμον ὕδωρ (ὅταν θεωρῆται ὑποπτον), δέον νὰ βράζηται καὶ νὰ προστίθενται εἰς αὐτὸ μικρὰ ποσότητες ὑπερμαγγανικῆς ποτάσης.

Τὰ λιμνάζοντα ὕδατα ἀπολυμαίνονται διὰ τοῦ φανικοῦ ὀξέος, διὰ μίγματος συγκειμένου ἐκ τιτάνου, ἐκ χλωρούχου μαγγανησίου καὶ ἀσφάλτου, ἢ διὰ θειϊκῆς ἀργίλου.

Τὰ μεμολυσμένα πανικὰ πλύνονται δι' ὕδατος ἐν ᾧ κατεμίχθη φανικὸν ὀξύ.

Τὰ ἐνδύματα ἀπολυμαίνονται ἐν θερμότητι 100⁰ ἕως 120⁰ (ἑκατονταβῆθμο), ἐν κοινῷ κλιβάνῳ.

Τὰ ἄτομα, ὅσα ἐμολύνθησαν διὰ συγχρωτίσεως, πλύνονται μετὰ διαλύσεως ὑπερμαγγανικῆς ποτάσης.

Δέον νὰ παρσκευάζωνται αἱ πρὸς ἀπολύμανσιν χρησιμεύουσαι ὕλαι ὡς ἐξῆς:

Ἡ διάλυσις τῆς ὑπερμαγγανικῆς ποτάσης παρσκευάζεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν 1 πρὸς 100. Ἐπίσης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ φανικὸν ὀξύ.

Ἡ φανικώδης κόνις ἀπαρτίζεται ἐξ 100 μερῶν οὐσιῶν ἀδιαφόρων (matières inertes), οἷαι γύψος, ἄμμος, ῥινίσματα ξύλου, κόνις ἀνθρακος, καὶ 1 μέρος φανικοῦ ὀξέος. Προτιμότερα ὡς ὕλη φράινεται ὁ ἄνθραξ.

Πρὸς ἐπίχρισιν τῶν τοίχων λαμβάνομεν 100 μέρη ὑδαρᾶς ἀσβέστου καὶ 1 μέρος φανικοῦ ὀξέος.

Ἡ διάλυσις τῆς χλωροῦχου τιτάνου γίνεται καὶ αὕτη κατ' ἀναλογίαν 1 πρὸς 100.

Τὰ ἀνωτέρω δύναται εὐκόλως νὰ ἐκτελέσῃ πᾶς τις, ἄλλα μὲν ἄλλοι, ἄλλα δὲ τῇ συνδρομῇ παντὸς φαρμακοποιοῦ. Σημειοῦμεν δ' ὅτι ἡ πέτρα κατέδειξεν ὡς πρὸς τὰς ἀνωτέρω παρασκευὰς ἀσφαλεστέραν τὴν ἀναλογίαν τοῦ 2:100 ἀντὶ τοῦ 1:100.

**

ΥΔΑΤΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὅτε μέγας καὶ πάλιν ἐγένετο λόγος περὶ προμηθείας ὕδατος διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, παρέχομεν τὰς ἐξῆς περὶ ὕδατος σημειώσεις.

Ἐκαστον ἄτομον καταναλίσκει κατὰ μέσον ὄρον 2 λίτρας (1 λίτρα ἴση πρὸς 312 δράμια) καθ' ἑκάστην ὕδατος διὰ πόσιν καὶ παρασκευὴν τοῦ φαγητοῦ, 18 δὲ λίτρας διὰ τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀνάγκας. Ὑπολογίζουσι πρὸς τούτοις δι' ἕκαστον ἴππον καθ' ἑκάστην 75 λίτρας, διὰ τὸν καθαρισμὸν ἐκάστης ἀμάξης καθ' ἡμέραν 50 λίτρας, διὰ κατάθρεγμα ἐκάστου τετραγωνικοῦ μέτρου ὄδου ὁδοῦ μίαν λίτραν· ἐν Παρισίοις κατὰ τοὺς μεγάλους καύσωνας τὸ κατάθρεγμα τοῦτο ἐκτελεῖται τρίς τῆς ἡμέρας. Διὰ δὲ τὸν καθαρισμὸν τῶν ὑπονόμων δαπανῶνται κατὰ κρουρὸν 5000—6000 λίτραι καθ' ἑκάστην.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν λαμβάνει κατὰ τὰς τελευταίας καταμετρήσεις ἐκ τῆς δεξαμενῆς αὐτῆς 14 ὀκάδας ὕδατος περίπου ἧτοι 5600 δράμια. Ἐν δράμιον ὕδατος σημαίνει κατὰ συνθήκην τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ῥέον ἐπὶ 24 ὥρας δύναται νὰ πληρώσῃ δεξαμενὴν χωρητικότητος ἐνὸς κυβικοῦ μέτρου, ἧτοι 1 δράμιον ὕδατος παρέχει 780 ὀκάδας ἧτοι 1000 λίτρας ὕδατος εἰς 24 ὥρας· τὰ 5600 δράμια λοιπὸν τῆς δεξαμενῆς ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 5,600,000 λίτρας ἀνὰ 24 ὥρας.

Ὑπολογιζομένων εἰς 75000 τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς 20 λίτρας κατὰ τ' ἀνωτέρω τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς ἕκαστον τούτων ὕδατος, ὑπολείπονται διὰ πάσας τὰς λοιπὰς χρεῖας τῆς πόλεως μόνον 4,000,000 λίτραι ἀνὰ 24 ὥρας.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι ἰσχύουσιν ἂν ἡ ποσότης τῶν 14 ὀκάδων ἦναι ἀκριβής.

Κατωτέρω παραθέτομεν πίνακα τοῦ ἀντιστοιχοῦντος ποσοῦ ὕδατος εἰς τινὰς πόλεις εἰς ἕκαστον κάτοικον ἀνὰ 24 ὥρας.

¹ Ἀνατομ. ὕδωρ
εἰς ἕκαστ. κάτοικον.

Πόλις	Πληθυσμὸς	Λίτραι	Φύσις τοῦ ὕδατος
Ῥώμη	175,000	944	Πηγαῖον
Νέα Ὑόρκη	450,000	410	Ποτάμιον
Καρκασόνη	18,000	400	"
Βεζανσὼν	43,500	246	Πηγαῖον
Διζὼν	29,800	240	"
Μασσαλία	215,200	186	Ποτάμιον
Βορδὼ	140,000	170	Πηγαῖον
Γένοβα	140,000	120	"

Γλασκὼθ	329,000	100	Λιμναῖον
Λονδῶν	2,500,000	95	Ποτάμιον
Παρίσιοι	1,727,000	90	Ποτάμ. καὶ πηγαῖον
Μάντσεστερ	360,000	84	Ποτάμιον
Βρυξέλλαι	263,000	80	"
Ἀθήναι	75,000	75	Πηγαῖον
Γενεύη	40,000	74	Ποτάμιον
Φιλανδέλφεια	250,000	70	"
Νάντη	110,000	60	Πηγαῖον
Ἐδιμβούργον	195,000	55	"
Ἄδρη	62,500	45	"
Μίτζ	57,700	25	"

Ἐν Παρισίοις ἡ ἀναλογία τῶν 90 λιτρῶν καθ' ἕκαστον κάτοικον ἴσχυε κατὰ τὸ 1877, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ὁμῶς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων θ' ἀντιστοιχοῦσι 200 λίτραι καθ' ἕκαστον κάτοικον, ἧτοι θὰ διακλαδῶνται εἰς τὰ ὑδραγωγεῖα τῶν Παρισίων 900 ὀκάδες ὕδατος ἀντὶ τῶν 14 ὀκάδων τῶν εἰσρευουσῶν εἰς τὰς ἡμετέρας δεξαμενάς.

Ὑπολογίζουσι συνήθως ὅτι 150 λίτραι ὕδατος ἀντιστοιχοῦσι εἰς ἕκαστον κάτοικον ἐξαρκούσι διὰ πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως. Οὕτω π. χ. ὑπελόγησαν εἰς 140 λίτρας κατὰ κάτοικον τὸ διοχτευτέον ὕδωρ εἰς Βερολίνον. Ἄλλ' ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἰσχύει διὰ πόλεις πυκνῶς κατοικημένας, οὐχὶ δὲ βεβαίως διὰ τὰς Ἀθήνας αἵτινες καὶ ἀραιότατα κατοικοῦνται, αἱ δὲ ὁδοὶ αὐτῆς πᾶσαι εἶναι ἀστρωτοί¹.

ΕΝ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΤΟΥ ΒΕΤΟΒΕΝ

Μεγάλη συναυλία ἀνηγγέλη μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐν Βιέννῃ, ἧς ἐμελλε νὰ μετᾶσχη ὁ Βετόβεν δι' αὐτοσχεδιάσματός του. Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ τὸ πλήθος συνέρρευσε πυκνότατον ἐν τῷ θεάτρῳ. Ὁ Βετόβεν ἀφικνεῖται, κἀθηται παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλον, προανακρούει ἀσημάντους τινὰς φλόγγους, κατάρχεται συμφωνιῶν τινῶν, διακόπτει αὐτάς, δοκιμᾶζει ἄλλας, ἀς ἐπίσης ἐγκαταλείπει, εἶτα δ' αἴφνης, μετὰ δύο ἢ τρία λεπτὰ δοκιμῆς, ἐγείρεται, χαιρετᾷ καὶ ἀπέρχεται. Εὐκόλως κατανοεῖ τις οἷαν ἐντύπωσιν προὔξεν ἡσθε τῷ συρρέουσιν κοινῷ ἡ αἰφνιδία καὶ ἀπροσδόκητος τοῦ μουσουργοῦ ἀναχώρησις. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν περὶ τοῦ σκανδάλου τούτου ἐγένετο μόνον λόγος. Τὴν πρωτὰν τῆς ἐπαύριον φίλοι τινὲς καὶ θαυμασταὶ τοῦ μεγάλου μελοποιοῦ μεταβαίνουσι πρὸς αὐτόν. Μόλις ἰδὼν αὐτοῦς·—”ὦ! καλῶς ἤλθατε! ἀνακράζει. Ἦσθε χθὲς εἰς τὴν συναυλίαν; Ναι; Καὶ τί λέγουσιν αὐτοὶ οἱ κληῖθιοι; Μ' ἐχαρικήθησαν ὡς βάνανσον, αἱ; Καὶ μήπως φαντάζονται ὅτι αὐτοσχεδιάζουν ὅπως κατασκευάζουν ὑποδήματα—ὅταν θέλουν; Ἦλθον εἰς τὸ θέατρον προθυμότατος ὅπως αὐτοσχεδιάσω, ἀλλ' ἡ ἔμπνευσις δὲν ἤλθε. Τί θέλετε νὰ ἔκαμνα; Ἐν μόνον καταφύγιον μοὶ ἔμεινε, νὰ λάβω τὸν πλόν μου καὶ ν' ἀπέλθω, τοῦτο δὲ καὶ ἐπραξα. Τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτοῦς ἂν μουμουρίζουν». Οὕτως ὁμιλῶν ὁ μουσουργὸς ἴστατο ὄρθιος παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλόν του, ἐξηκμημένος, ἐξηρηθισμένος τὰ νεῦρα καὶ μηχανικῶς ἐπιψαύων ἐλα-